

Tit ringja — vit skriva

Er nakað á vasi? — Ívamá!?
Ein spurningur, ella tíðindi, so ring til okkara.
Vit eru til reiðar!

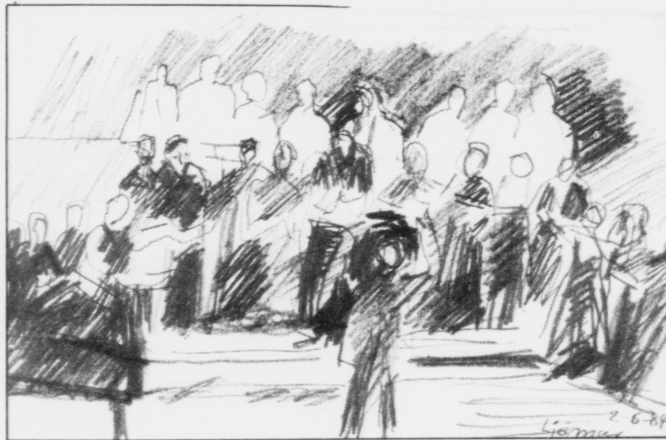
tíðindablaðið
sosialurin

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyrirkum og einstaklingum í lýsingaspurningum. Hetta verður gjørt uttan meir kostnað fyri lýsaran.

Tøkk til kórfólk okkara

Heili 17 kór settu í hesum døgum hvørjum øðrum stevnu í høvuðstaðnum dúgliga hevur verið vant til hesa stevnu og strævnir vóru ivaleyst teir triggir dagarnir í Norðurlandahúsinum, sum var karmur um liv teirra hesar dagar — teimum restaði bert at sova har eisini.

Úrslitini hjá kórnum vóru eisini hareftir. Smærri sum størri kórini fingi júst tað burtúr, ið manningarnar kundu megna og gott tað.

Henda tokk blaðsins til kórfólk okkara skal á ongan hátt skiljast sum ummæli av tónlistabrogdunum, tey ymsu kórini eins og leikandi rukku hesar stevnudagar. Til tess vóru tey ov mong. Sog hugsingur er ikki hjá okunnugum fyri at greina út í æsir júst tey viðbrogd ið gjørdur framburðin hjá ávisum kórnum so minniligan.

Harafturimóti eiga vit oll eftir hesa kórstevenu óskerda kenslu av, at hetta

bert var byrjanin til nakað meira. Henda var stevnan, ið kanska meira enn aðrar fer at eggja til alsamt hægri ml.

At Norðurlandahúsið og frálíku nýtslumøguleikar tess, umframt væl-vildin móttvegis kórsanginum frá hesum mentunarstovni sum so, ivaleyst eigur sin lut í væleydnaðu stevnuni, er ikki óhugsandi.

Hinvegin kann eisini sigast, at kórini hvørt í sinum lagi hesar dagar

syntu, at tey megnaðu at geva songinum júst á »dimensiön« hann hevur uppiborið, men sum tíðum ikki hevur verið møguleg vegna vánaligari hólsviðurskipti.

Sjávsaft er tað møgulegt at syngja aðrastaðni, og tað skal syngjast aðrastaðni, eisini til stevnu sum hesa og vóna vit ikki, at góði siðurin, at flyta stevnuna býgd í býgd ár eftir ár verður niðurlagdur bert tí vit í landsins høvuðsstaði hava fingið henda frálíka skála. Um so verður, verða vit at sanna illgruna teirra, sum áðrenn Norðurlandahúsið varð bygt, mettur, at eisini miðsavnarin av mentunarligum tiltøkum fór at verða í so stór í Havni. Latið ikki hesa niðurstøðu gerast dómur in yvir hetta frálíka hús, men latið okkum eisini framyvir nýta tað eins skilagott sum higartil undir leiðslu Steen Colds.

Aðrar broytingar, mentunarlivinum kann hugsast at vera fyri, at tað ivasama árin, almenna sjónvarpið kann fáa einamest á frálíka samanhaldið, sum valdað hevur millum tónleika- og sangfólk okkara. Tí verður tað

so, at sjónvarp okkara fer undir framleiðslu av tónleika- og songsendingum við núverandi »úrvalsamatørum«, kann endin skjótt gerast hann, at hetta fólk, sum í ávisan mun higartil hevur hildið saman kór- og tónleikabólkum okkara, skjótt ikki sær sær stundir ella kennir sama hug sum áður til framhald av týdingarmeira arbeiðinum, nevniliga mest møgulega fjøltáttaða tónleikavirkseminum um landið alt.

Hinvegin vóna vit, at sjónvarpið kann virka fyri mennan av eitt nú kórsanginum við í frægast møgulega mun at nýta hann »sum hann er«. Men fallið í fátt av ráðslu fyri tí »profesionella« er kórfólk okkara ikki. Besta dómi um hetta eru nógvu kórini, sum stevndu til Havnar farnu stevnudagar.

Fuglfirðingar komu við ikki minni enn trimum kórnum, hvørt betri enn annað, vestmenningar, ið ikki eru komnir við fyrr enn seinna árin, møttu við fjølmentasta felagskórnum umframt gentukóri, og er hetta einki minni enn eitt bragd. Frálíka Vágakórið, sum vit hava saknað uppmillum, møtti við so væl-samansjóðaðari manning og leiðslu, at vit ikki ivast í, at tey verða fastur tättur á komandi kórstevnun.

Annars vóru kórini tey, vit áður hava fegnst um. Tó møttu strandingar ikki, heldur ikki tofta- og nesfólk, ið vanliga til eina

og hvørja stund kunnu manna bæði eitt og tvey av frægastu kórnum. Glyvraðkórið var heldur ikki.

Mett sum stevna, har hesi vanliga eru við, var tað ikki sørt, at tey vórðu saknað.

Íslendsku gestirnir, Karlaðkór Keflavíkar og danska Koncertforeningens Kór settu serstakan og forkunnigan dám á stevnuna. Ikki bert við frálíka sangi teirra, men eisini við at koma henda-vegin og soleiðis sýna okkara rættliga stóra kórvirksemi uttanlands — fyri ikki at siga altjóða ans.

Seinasta stevnudagin varð tikið samanum við ógloymandi framförsli av »Gloria«, messu av Antonio Vivaldi undir hugkveikjandi leiðslu Steen Lindholm's, einum av frægastu kórleiðarum norðanlanda.

Ein list og onnur, allar eiga tær at stuðlast. Frægi sangurin og livslistamaður annars, og sum vit oll eru fegin um at eiga her á landi, nevniliga Ingálvur av Reyni, hevur í hesum forinur stuðla blaðnum við at lata »skitsur« frá stevnuni.

